

Sygn. akt II K 519/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 kwietnia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Gorlicach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący – SSR Bogusław Gawlik

Protokolant: st.sekr.sądowy Elżbieta Kwiatkowska

w obecności -- Prokurator --

po rozpoznaniu dnia 25. 04. 2018 r. na posiedzeniu

sprawy karnej oskarżonego

R. D.

ur. (...) w G. s. J. i M. zd. B.

oskarżonego o to, że:

w dniu 1 lipca 2017 r. w miejscowości Ł. woj. (...) w ruchu lądowym po drodze publicznej prowadził samochód osobowy m-ki H. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości wynoszącym badanie A.(...)z wynikiem I – 0,40 mg/dm³ i II – 0,41 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu oraz badanie A. z wynikiem I – 0,36 mg/dm³ i II – 0,38 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu,

tj. o przestępstwo z art. 178a §1 kk

I. na mocy art. 66 §1 i §2, 67 §1 kk postępowanie karne przeciwko oskarżonemu R. D. za zarzucany mu występki z art.178a §1 kk - warunkowo umarza na okres próby 2 (dwóch) lat ,

II. na mocy art. 67 §3 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych - na okres 1 (jednego) roku, na poczet którego to środka na mocy art. 63 §4 kk zalicza okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 01. 07. 2017r. do dnia 25. 04. 2018 r.

III. na mocy art. 67 §3 kk w zw. z art. 39 pkt 7 kk orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne, zobowiązując go do uiszczenia na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej kwoty 2 000 (dwa tysiące) złotych,

IV. na zasadzie art. 627 kpk w zw. z art. 629 kpk zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 130 (sto trzydzieści) złotych tytułem kosztów sądowych.

sygn. akt II K 519/17

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 25. 04. 2018 r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu 01 lipca 2017 r. ok. godziny 11. 25 w miejscowości Ł. na drodze gminnej zatrzymany został do kontroli drogowej samochód marki H. (...) nr rej. (...), którym kierował oskarżony R. D..

Zamieszkały również w Ł. oskarżony udawał się do swojej siostry mieszkającej także w Ł..

Oskarżony w dniu poprzednim w godzinach późnowieczornych spożywał alkohol w postaci piwa i nalewki. Kierując samochodem w dniu następnym jak wyżej znajdował się w stanie nietrzeźwości.

Dowody: wyjaśnienia oskarżonego R. D. k. 18-19; zeznania świadka R. G. k. 1

W wyniku przeprowadzenia badania oskarżonego na zawartość alkoholu (...) stwierdzono 0,40 i 0,41 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu w kolejności o godz. 11.32 i 11.47. Kolejne badania (...) o godz. 11.59 i 12.00 dały wynik 0,36 i 0,38 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

Dowody: protokoły badania na zawartość alkoholu z wynikami badania k. 3 i 5

W akcie oskarżenia R. D. zarzucono to, że:

w dniu 1 lipca 2017 r. w miejscowości Ł. woj. (...) w ruchu lądowym po drodze publicznej prowadził samochód osobowy m-ki H. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości wynoszącym badanie A.(...)z wynikiem I – 0,40 mg/dm³ i II – 0,41 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu oraz badanie A. z wynikiem I – 0,36 mg/dm³ i II – 0,38 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu tj. przestępstwo z art. 178a §1 kk.

Oskarżony słuchany w postępowaniu przygotowawczym przyznał się do zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia, jak w ustalonym stanie faktycznym. Wyjaśnił w szczególności, że dnia poprzedniego spożył piwo i nalewkę a alkohol skończył pić ok. godziny 22. 00. Po zatrzymaniu przez policję zdziwił się, że wykazano u niego stan nietrzeźwości, gdyż w dniu zdarzenia nie spożywał alkoholu i wsiadając za kierownicę sądził, że jest trzeźwy.

Sąd dał wiarę zasadniczym wyjaśnieniom oskarżonego, które znajdują potwierdzenie w szczególności w protokołach jego badania na zawartość alkoholu z wynikami badania oraz wiarygodnych zeznaniach funkcjonariusza policji R. G., w tym i pozostałym zakresie. Okoliczności wskazane przez oskarżonego na temat jego przypuszczeń co do nie znajdowania się już pod wpływem alkoholu – nie mogą go usprawiedliwiać albowiem wydalanie alkoholu z organizmu ma charakter indywidualny i wymaga nadto upływu przynajmniej kilku lub kilkunastu godzin (w zależności od ilości spożytego alkoholu, spożytego posiłku i innych jeszcze okoliczności), co nie oznacza, że kwestii tej nie wzięto pod uwagę przy wydanym rozstrzygnięciu.

Reasumując, zgromadzony w sprawie materiał dowodowy dał pełne podstawy do przyjęcia, że oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona art. 178a §1 kk, skoro kierował samochodem po drodze publicznej, znajdując się w stanie nietrzeźwości i przekraczając dolną granicę tego stanu określoną w art. 115 §16 kk tj. 0,25 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu (jak wynika z przeprowadzonych badań na zawartość alkoholu wykonanych niezwłocznie po zatrzymaniu oskarżonego).

Sąd uznał, iż stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego nie jest znaczny a jego postawa, właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania będzie on przestrzegał porządku prawnego. Oskarżony nie był karany za przestępstwa (k. 83). Zapytanie o wykroczenia drogowe wskazuje jedynie na popełnienie jednego wykroczenia związanego z przekroczeniem prędkości (k. 85) a zatem istnieją podstawy do wnioskowania, że oskarżony generalnie przestrzega przepisów z zakresu ruchu drogowego a obecny czyn jest wyłomem w tym zakresie, który nie będzie powtórzony.

Na społeczną szkodliwość czynu, uzasadniającą w/w rozstrzygnięcie wskazuje stosunkowo niewielkie przekroczenie dolnej granicy stanu nietrzeźwości. Ponadto oskarżony poruszał się jedyne drogą gminną w miejscowości, gdzie mieszka i jechał do siostry mieszkającej także w tej samej miejscowości. Stworzył zatem relatywnie mniejsze zagrożenie niż np. kierując pojazdem w centrum miasta, czy też w tzw. godzinach szczytu. Należało również

uwzględnić, rozpoznając ten aspekt to, że oskarżony spożywał alkohol dzień wcześniej a zatem nie działał z pełną świadomością, że jest nietrzeźwy w czasie kierowania pojazdem. Przeprowadzone wyniki badania nie dają podstaw do zaprzeczenia wyjaśnieniom oskarżonego w tym zakresie. Jest to okoliczność istotna albowiem zupełnie inaczej należy potraktować i tym samym ocenić stopień społecznej szkodliwości czynu osoby, która kieruje samochodem tuż, czy też niedługo po spożyciu alkoholu. Oczywiście w tym zakresie znaczenie ma też stwierdzony stopień nietrzeźwości.

Sąd uznał, że wystarczające jest dla osiągnięcia celów postępowania warunkowe jego umorzenie na dwuletni okres próby. Zdaniem sadu okres jednoroczny byłby niewystarczający do osiągnięcia celów postępowania, zwłaszcza w zakresie prewencji generalnej.

Sąd uznał za niezbędne orzeczenie zakazu prowadzenia pojazdów na okres jednego roku, z zaliczeniem okresu zatrzymania prawa jazdy od dnia zdarzenia. Okres taki zdaniem sądu jest niezbędny a jednocześnie wystarczający do osiągnięcia celów postępowania. Orzeczenie tego środka na okres dwuletni byłoby dla oskarżonego i jego rodziny nadmiernie dolegliwe. Oskarżony prowadzi działalność gospodarczą i podejmuje prace dorywcze z zakresu budownictwa (do czego prawo jazdy jest z pewnością bardzo potrzebne) a ma na utrzymaniu jedno dziecko i właściwie żonę, która posiada niewielką rentę w wysokości ok. 700 złotych. Zarówno żona oskarżonego, jak i mieszkająca z nim teściowa, są osobami o znacznym stopniu niepełnosprawności, całkowicie niezdolnymi do pracy, wymagającymi dowożenia do lekarza, rehabilitację, udzielania pomocy w codziennym funkcjonowaniu itp. Stan ten udokumentowany jest znajdującymi się w aktach orzeczeniami (k. 50-51). Zakaz na okres dłuższy przede wszystkim dotknąłby te osoby i m. in. z tego powodu byłby nieuzasadniony, jako nadmiernie dolegliwy do stopnia winy i okoliczności.

Cele postępowania w ocenie sądu oprócz rozstrzygnięć jak wyżej i bez konieczności skazania zostaną spełnione, przy jednoczesnym orzeczeniu dość dużego (w relacji do możliwości finansowych, dochodowych itp.), bo w kwocie 2 tys. złotych świadczenia na rzecz FPP i PP.

Ogólny zakres dolegliwości dla oskarżonego w ocenie sądu jest adekwatny i wystarczający do stopnia społecznej szkodliwości jego czynu i zakresu winy.

Jednocześnie zasądzono na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 130 złotych (w tym 60 złotych tytułem opłaty), które nie są duże i możliwe do uiszczenia dla oskarżonego, który uzyskuje miesięcznie dochód ok. 3 tys. złotych.